

יובל דנוס ז"ל (1937-2023)

"הַלֵּלְךָ יְיָ וְלֹא-פִיד..."

אבי האהוב והיקר השיב נשמתו לבורא ביום שבת, 2.9.2023. עד לחודש יוני 2023 ולמרות שכבר חלה, היה שמאי מקרקעין פעיל, ליווה תיקים ותיקים מאוד וגם חדשים יחסית, בחדות, במסירות, במקצועיות ובענווה שכל כך אפיינו אותו.

אבי עלה ארצה כשהיה בן 14 והחליט לאמץ את הזהות הישראלית והציונית במלואה, תוך שהוא מתנדב בגרעין בקיבוץ מצובה, משרת כקצין בקבע בחיל התותחנים-גדוד איכון (שם התוודע לראשונה לעבודת המודדים שפתחה עבורו את הצוהר לעולם השמאות), עבודה בכור האטומי בדימונה עם שחרורו ושירות מילואים פעיל ולחימה בכל מערכות ישראל עד למלחמת שלום הגליל הראשונה (בה הגיע כקצין עם חייליו עד לצפון ביירות).

במקביל לפעילותו הפטריוטית, פילס דרכו בעולם שמאות המקרקעין וגם שם לא חסך בפעילות למען הזולת כשכיהן כמזכיר אגודת השמאים וכחבר מועצת שמאי המקרקעין מטעם לשכת שמאי המקרקעין. לוותיקים שבינינו, אבי ערך את "תעריף הלשכה" המיתולוגי, מה שהפך אותו למומחה, עוד שנים לאחר מכן בתמחור עבודת שמאות מקרקעין.

בדרכו המקצועית נותב לעבודה בעיקר עם משרדי ממשלה ורשויות מקומיות. השכר היה משני בחשיבותו, כשאיכות ומקצועיות העבודה הן אלה שהנחו את דרכו תמיד.

הוא נודע כשמאי קפדן, יסודי, מקצועי ביותר, ידען ועם זאת, נעים הליכות, מנומס ומכבד, קטן כגדול, תמיד שמח לעזור וללמד, תמיד בנועם הליכות ובשקט, כשדורות רבים של שמאים ועורכי דין עברו תחת ידיו. מגוון התכונות שהתקיימו בו הביאו עמן הצלחות רבות וקנו לו שם בקרב הפעילים בענף ובתי המשפט, כשעמד אחרי לא מעט הלכות שנפסקו בבית המשפט העליון. ידענותו המופלגת בסוגיות הקשורות, באיחוד וחלוקה חדשה (רפרצלציה), היטלי השבחה, הפקעות, ליווי תכנון ותביעות 197, הייתה ידועה לכל ושירתה את לקוחותיו נאמנה, כמעט עד לכתו.

אבי אהב את עבודת שמאי המקרקעין ואפשר לומר שבמקביל למשפחתו היא היוותה מרכיב מרכזי בעולמו.

ולמרות זאת, ידע לתבל את יומו בהאזנה ובאיסוף מוזיקה קלאסית (בה ידענותו הייתה מפליגה), קריאת ספרים ופתרון חידות סודוקו, כי אם אפשר לחדד את המוח עוד קצת אז למה לא.

אבל יותר מכל אני חושב, אבי היה ידוע בצניעותו. למרות העשייה הרבה שליוותה את חייו הוא היה, לטעמי, הצנוע באדם ועל כך סוד קסמו הרב. איני זוכר ולו פעם אחת שדיבר על עצמו או אפילו אמר משהו שניתן להבין ממנו ברמיזה, שהוא מפאר מרכיב כלשהו בחייו. אבי דחה מעליו בעקביות כבוד וכיבודים, למרות שהיה איש כבוד אמיתי, במובן זה שכיבד את כל מי שעמד מולו, ללא כל קשר לגילו או מעמדו.

הותיר אחריו את אימי, רחל, שליוותה אותו עד יומו האחרון ויותר מ-60 שנים, שלושה בנים ובנות זוגם, עשרה נכדים ונכדות ונין אחד.

עם לכתו מאתנו נפער בליבנו חלל גדול.

יהי זכרו ברוך.

אוהד דנוס